

eines Schauspielers MBH. 12, 10795. KULL. zu M. 4, 215.

रङ्गावतारक (रङ्ग + अ०) m. Schauspieler H. 328. M. 4, 215.

रङ्गावतारिन् m. dass. ĠAṬĀDH. im ÇKDR. JĀŚ. 1, 161. 2, 70.

रङ्गिन् (von रङ्ग) 1) adj. a) hängend —, Genuss findend an: तुरंगगति० ÇATR. 1, 165. — b) die Bühne betretend: नटयोरिव रङ्गिणोः BHĀG. P. 10, 72, 35. — 2) f. ०णी Asparagus racemosus Willd. ĠAṬĀDH. im ÇKDR. = कैवर्तिका RĀGĀN. ebend.

रङ्गेश (रङ्ग + ईश) m. N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 130, a, No. 235.

रङ्गेश्वरी (रङ्ग + ई०) f. wohl N. pr. oder Bein. der Gamahlin Raṅgeśa's ebend.

रङ्गेशालुक n. eine Art Zwiebel TRĪK. 2, 4, 34 (रङ्गेशा० gedr.). im Index रङ्गेशालु, रङ्गेशालुक.

रङ्गाज्ञि m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 177, a, No. 402. रङ्गाज्ञिभृत् HALL 78. fg. fälschlich रङ्गाज्ञिभृत् Verz. d. B. H. No. 764.

रङ्गापर्जाविन् (रङ्ग + उ०) m. Schauspieler R. GORR. 2, 90, 15. Verz. d. Oxf. H. 120, b, 5.

रङ्गापनीव्य (रङ्ग + उ०) m. dass. VARĀH. BRH. S. 9, 43.

रङ्ग, रङ्गते (गति) DHĀTUP. 4, 33. act. eilen, rennen: द्वारं रङ्गन्तुर्गाम्यम् BHĀṬṬ. 14, 15. auf diese Wurzel spielt Kālidāsa an in der Stelle: (दि-लीपः) अवेह्य धातोर्गमनार्थमर्थविच्छकार नाम्ना रघुमात्मसंभवम् RAGH. 3, 21. Vgl. रङ्क. — caus. रङ्गयति sprechen oder leuchten DHĀTUP. 33, 120.

रङ्गनाथ s. u. रङ्गनाथ 2).

रङ्गम् n. = रङ्कम् Eile BHAR. im DVIRŪPAK. ÇKDR. SŪRJAÇ. 71 in HAEB. Anth. 211, wo रङ्गः st. रङ्कः zu lesen ist; vgl. UĠĒVAL. zu UṆĀDIS. 4, 213.

रच् verbfertigen: रचिष्यति (करिष्यति die neuere Ausg.) HARIV. 6373. — रचयति (प्रतिपत्ते, v. l. प्रयत्ने und कृत्याम्) DHĀTUP. 35, 12. 1) verbfertigen, bilden, errichten, bereiten, zurechtmachen, hervorbringen, zu Stande bringen, bewirken: शाकरचित verbfertigt aus VARĀH. BRH. S. 79, 13. 14.

17. 39. मायाविकल्परचितेः स्यन्दनेः RAGH. 13, 75. रचितवलयैः Spr. 490. नगरं मायारचितम् KATHĀS. 3, 78. योगी स्वाश्रमं रचयित्वा प्रतिवसति स्म Z. d. d. m. G. 14, 373, 19. यावन्ते रचयामि चितामरुम् KATHĀS. 53, 157. तत्र तत्र च दृश्यते रचिताः काष्ठराशयः R. 3, 16, 8. मत्त एवाविहारे च शयनं रचयात्मनः R. GORR. 2, 53, 5. Gī. 5, 10. सेतवः — भगवद्रचिताः BHĀG. P. 3, 21, 54. 23, 21. पञ्चभूतरचिते शरीरे 31, 14. धुवित्रं व्यञ्जनं तद्यद्रचितं मृगचर्मणा AK. 2, 7, 23. काचस्फटिकयोः खण्डैः — रचितं व्याजालंकरणम् KATHĀS. 24, 184. रचयामास स्वात्तरीयेण पाशम् 90, 73. रक्तपुष्पैर्मण्डलं रचयित्वा (v. l. für कृत्वा) Vet. in LA. (III) 10, 20. स (व्यञ्जकः) चतुर्विध आकृत्यो रचितो भूषणादिना । वचना वाचिको ऽङ्गनाञ्जकः सन्नेन साञ्चिकः ॥ H. 283. (मेघः) विद्युत्प्रभारचितपीतपटोत्तरीयः MRĀĪ. 76, 8. BHĀG. P. 3, 28, 32. 30, 9. 4, 7, 39. 12, 15. 16, 19. 5, 1, 38. 11, 12. 6, 16, 41. 8, 5, 44. 9, 8, 25. 9, 47. NILAK. 138. पुष्पाणां प्रकरः स्मितेन रचितो नो कुन्दजात्यादिभिः Spr. 1168. भ्रूभङ्गे रचिते 2083. PRAB. 12, 1. अङ्कपालीं रचय 40, 11. मयायं रचितो ऽञ्जलिः R. 2, 13, 12. 62, 7. KATHĀS. 26, 287. 27, 49. 53, 133. BHĀG. P. 4, 20, 21. 6, 3, 30. रचितातिथ्य KATHĀS. 28, 84. 33, 87. 44, 27. रचितोत्सव 23, 170. रचितमङ्गल 20, 27. 26, 271. 43, 235. रचितस्वगत 79. रचितानति 18, 347. रचयन्त्यां गतागतम् 3, 66. रचितध्यान 24, 144. रचयन्त्यस्य सपर्याम् BHĀG. P. 3, 2, 2. 13, 47. माधुर्यं मधुबिन्दुना रचयितुं ताराम्बुधेरीकृते Spr. 2920. त्वया रचितपूर्वं (v. l. für चरितपूर्वं) नीवारब-

लिम् dargebracht ÇĀK. 96. रचयति विधातम् VARĀH. BRH. S. 52, 5. चित्तम् चित्ताः sich Sorgen machen PRAB. 90, 20. 43, 13. रचितार्थ = कृतार्थ der sein Ziel erreicht hat KATHĀS. 67, 112. verfassen: पदानि रचयन्ती ÇĀK. 63. पञ्च तत्रापयेतानि रचयित्वा PAÑĀT. 3, 11. VARĀH. BRH. S. 21, 2. Verz. d. Oxf. H. 129, a, 30. मन्दं मन्दं रचयति पदम् erdenkt einen Vers und zugleich bereitet sich eine Stellung Spr. 1215. रचितं मया ausgedacht, erfunden KATHĀS. 49, 140. machen zu: रचितश्च राजा । पदैव सु-ग्रीवकपिः परेण BHĀṬṬ. 12, 37. — 2) anbringen, thun an, in (loc.): शतधा रचिताः प्रैः शतद्यो रत्नसो गणैः R. 5, 72, 9. त्वया रचितस्तिलको वक्त्रे 36, 34. रचितं त्वया स्वयमङ्गेषु ममेदं कुसुमप्रसाधनम् KUMĀRAS. 4, 18. रचयति चिकुरे कुरूवककुसुमम् Gī. 7, 23. अङ्ककेषु रचयति चन्दनालेपनानि SĀH. D. 71, 2. न वा मृणालमूत्रं रचितं स्तनाक्षरे (auf einem Gemälde) ÇĀK. 143. रचयिष्यामि तनुं विभावसौ KUMĀRAS. 4, 34. पाशो ऽत्र त्वया मे रचयताम् befestige KATHĀS. 13, 98. ततो वर्णाः पञ्च (द्रुत्वाः) रचिताः angebracht ÇRUT. (BR.) 40. रचितधी dessen Gedanken gerichtet sind auf (loc.) BHĀG. P. 4, 7, 29. 6, 16, 39. — 3) रचित versehen mit (instr. oder im comp. vorangehend): सप्तप्राकाररचिता (पुरी) HARIV. 10010. प्रकृतत्र 13896. रत्नचक्रायारचितवलिभिः (v. l. für खचित) MEGH. 36. हर्म्यस्थलानि ज्योतिष्कायाकुसुमरचितानि 67. (क्रीडाशैलः) रचितशिखरः पेशलैरिन्द्र-नीलैः (रचित = खचित Comm.) 73. ताम्बूलीनां दलीस्तत्र रचितापानभूमयः RAGH. 4, 42. मार्गेण भङ्गिरचितस्फटिकेन 13, 69. सुगन्धिपुष्परचिते समे देशे SUÇR. 1, 241, 8. विशेषोपकृष्टरचितपद BHAR. NĀṬYAÇ. 18, 95. — 4) mit caus. Bed. bewirken, dass Jmd Etwas thut, bringen zu; mit dopp. acc.: ममैतस्मिन्दृष्टे हृदयमवधानं रचयति UTTARAR. 97, 9 (127, 14). — 5) in der Stelle इतस्ततस्तान् (वाजिनः) रचयन्द्वाणश्चरति वेगितः MBH. 7, 3096 so v. a. tummelnd, also = चारयन् (चरयन् wäre eine ungewöhnliche Form), welches nicht zum Metrum passt.

— आ caus. 1) bereiten: मधुपर्कमारचय्य IṬIH. bei SĀJ. zu RV. 1, 123, 1. verfassen MADHUS. in Ind. St. 1, 16, 1 v. u. — 2) sich aufsetzen: आरचितमुण्डमाल DAÇAK. in BENF. Chr. 183, 6. — 3) versehen mit: इत्यारचय्य वपुराशतार्थकेन PAÑĀR. 3, 1, 24. आरचय्य भुवि गोमयाम्भसा स्थण्डिलम् 6, 2.

— उप caus. bilden, hervorbringen: मनोरथोपरचितप्रासादवापीतट-क्रीडाकाननकेलिकौतुकजुषाम् Spr. 1307. स्व आत्मन्युपरचितस्थिरजङ्गमालयाय BHĀG. P. 12, 12, 67.

— वि caus. 1) verbfertigen, bilden: नावं विरचये (zugleich verfassen) रम्या तरपाय गुणैर्युताम् Verz. d. Oxf. H. 100, b, No. 153. errichten (eine Statue) RĀGĀ-TAR. 1, 175 (विरचय्य mit der ed. Calc. zu lesen). 4, 512. 6, 306. पाशं विरचयामास त्वया verbfertigte aus KATHĀS. 80, 42. 95, 31. 104, 71. त्तिविरचितशय्य zurechtgemacht KUMĀRAS. 7, 94. vollbringen: (नानायामेषु) विरचिताङ्कक्रियेषु BHĀG. P. 5, 7, 6. दीर्घा वन्दनमालिका विरचिता दृष्ट्यैव नेन्दिवरैः gebildet, hervorgebracht, bewirkt Spr. 1168. ad ÇĀK. 193 (ऋतुविरचितं zu lesen). KIR. 5, 31. BHĀG. P. 1, 3, 30. 3, 15, 42. 31, 48. 4, 1, 55. 5, 3, 6. 20, 41. 8, 12, 10. 9, 19, 27. verfassen: श्लोका विरच्यते KUYALAJ. 3, a. VARĀH. BRH. S. 56, 31. Gī. 4, 10 (zugleich verrichten). MADHUS. in Ind. St. 1, 16, 2 v. u. Verz. d. Oxf. H. 138, b, No. 273. व्यरीरचत् 200, a, 13. व्यरचि Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 13, ÇI. 30. PAÑĀT. 103, 4. LA. (III) 12, 13. LA. (I) 67, 12. 68, 16. erfinden, er-